



20 zł 2006 r. - Aleksander Gierymski 1850-1901 - Polscy Malarze XIX/XX Wieku

20 zł 2006 r. - Aleksander Gierymski 1850-1901 - Polscy Malarze XIX/XX Wieku

Producent : NBP - monety kolekcjonerskie

20 zł 2006 r. - Aleksander Gierymski 1850-1901 - Polscy Malarze XIX/XX w.

Nominał: 20 zł

Stop: Ag 925/1000

Wymiary: 28x40 mm

Masa: 28,28 g

Stempel: lustrzany, tampondruk

Nakład: 66.000

Data emisji: 5 grudnia 2006

Stan: I (menniczy / L)

Srebrna moneta kolekcjonerska o nominale 20 zł wyemitowana przez NBP w ramach serii "Polscy Malarze XIX/XX Wieku".

Uwaga! Fotografia monety ma charakter poglądowy i ogólny, może więc odbiegać np. kolorystycznie od oryginału. Szczegóły dotyczące stanu zachowania znajdują się w opisie monety.

Rewers: Wizerunek Aleksandra Gierymskiego, napis: ALEKSANDER / GIERYSKI / 1850-1901, paleta i pędzle

Awers: Fragmenty obrazów Aleksandra Gierymskiego, orzeł, nominał, data.

Aleksander Gierymski, właściwie Ignacy Aleksander Gierymski (ur. 30 stycznia 1850 w Warszawie, zm. w okresie między 6-8 marca 1901 w Rzymie) – polski malarz, przedstawiciel realizmu w malarstwie polskim, prekursor polskiego impresjonizmu. Młodszy brat Maksymiliana Gierymskiego.

Gierymski ukończył w Warszawie szkołę średnią, a następnie szkołę rysunku. W latach 1868-1872 studiował na Akademii Sztuk Pięknych w Monachium, którą ukończył ze złotym medalem. Wyróżnienie otrzymał za swoją pracę dyplomową Kupiec wenecki. W latach 1873-1874 przebywał we Włoszech, głównie w Rzymie. Tam powstały dwa jego pierwsze znane obrazy: Austeria rzymska i Gra w mora, które Gierymski przywiózł na początku 1875 do Warszawy i wystawił w Zachęcie. Oba obrazy wzbudziły zainteresowanie publiczności i krytyki.

Od końca 1875 do 1879 artysta ponownie przebywał w Rzymie. W okresie tym intensywnie pracował nad dalszym doskonaleniem swego rzemiosła, wiele czasu poświęcając studiowaniu malarstwa włoskiego. Podstawowym jego dziełem okresu rzymskiego był obraz W altanie zapowiadający impresjonizm, którego ostateczną realizację poprzedził długi szereg studiów przygotowawczych (np. Cylinder na stole, Pan w czerwonym fraku i inne). Temat obrazu – zebranie towarzyskie w kostiumach z XVIII w., odbywające się w altanie prześwietlonej od tyłu słońcem – pozwolił artyście skoncentrować uwagę na zgłębieniu zagadnień związanych z wzajemnym oddziaływaniem na siebie koloru i światła. W rozwiązaniu





20 zł 2006 r. - Aleksander Gierymski 1850-1901 - Polscy Malarze XIX/XX Wieku

tych zagadnień Gierymski zbliżył się do współczesnych jemu impresjonistów francuskich, których dzieł najprawdopodobniej nie znał, gdyż nie był wówczas jeszcze w Paryżu.

Najświetniejszy okres twórczości Gierymskiego przypadł na lata 1879-1888, które artysta spędził w Warszawie. W okresie tym związał się z grupą młodych literatów i malarzy spod znaku pozytywizmu, skupiających się wokół tygodnika „Wędrowiec”. Rzecznikiem spraw malarstwa był na łamach tego pisma Stanisław Witkiewicz, który podjął walkę o należyte uznanie w społeczeństwie dla sztuki Gierymskiego.

Obrazy Gierymskiego tworzone w okresie warszawskim, jak Pomarańczarka, Brama na Starym Mieście, Przystań na Solcu, Trąbki, Piaskarze i inne, mają tematy zaczerpnięte z życia biedoty Powiśla i Starówki. Wielka twórczość z okresu warszawskiego nie znalazła jednak dostatecznego zrozumienia w ówczesnym społeczeństwie polskim. Artysta niezrozumiany i niedoceniony w ojczyźnie, pozbawiony środków utrzymania, opuścił w 1888 Warszawę i wyjechał za granicę. Od tego momentu przebywał głównie w Niemczech i Francji. Zmiana środowiska wpłynęła na zmianę charakteru jego sztuki. Oderwany od rodzinnych stron zaczął malować obrazy mniej osobiste. Ośrodkiem jego zainteresowań stał się pejzaż (widoki zamku Kufstein, Fragment Rotenburga, krajobrazy nadmorskie). Wielokrotnie malował nokturny, które dawały mu możliwość studiowania trudnych zagadnień związanych ze sztucznym oświetleniem (nokturny monachijskie, Opera paryska w nocy, Zmierzch nad Sekwaną).

Krótkotrwały pobyt w kraju w latach 1893-1895 w związku ze staraniami o katedrę malarstwa w Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie spowodował u Gierymskiego nowy przypływ zainteresowań życiem człowieka. Owocem tych zainteresowań stała się Trumna chłopska.

Ostatnie lata życia Gierymskiego upłynęły we Włoszech. Z tego okresu pochodzą takie jego dzieła, jak Wnętrze bazyliki San Marco w Wenecji, Piazza del Popolo w Rzymie czy widoki Werony. Wyrazem gorzkich zawodów jest namalowany na rok przed śmiercią autoportret.

Patrzył on na świat chłodnym okiem naturalisty, ale temperament miał bardzo burzliwy. I choć ostatnie lata swojego życia spędził w szpitalu dla umysłowo chorych, to jednak pozostawił po sobie dzieło unikalne.

Jego obrazy to już realizm taki jak u Courbety, nieunikający tematów życia, nawet tych „niskich”, o których moglibyśmy powiedzieć, że są „źle urodzone”. Dobrym przykładem może być Święto Trąbek (pierwsza wersja z 1884).

Zmarł między 6. a 8. marca 1901 w Manicomio, w szpitalu psychiatrycznym przy via Lungara w Rzymie. Został pochowany 10 marca 1901 na tamtejszym słynnym cmentarzu Campo Verano.

Źródło: Wikipedia

Cena : 99,00 zł Brutto (99,00 zł Netto)

Dostępność: Produkt dostępny w naszym sklepie od 22 września 2010